Kapelu Javory není třeba dlouho představovat. **Hana a Petr Ulrychovi** již mnohokrát dokázali, že jejich hudba umí pohladit a zanechává dlouhotrvající vzpomínku každého milovníka.

Zkrátka, když jsem v lednu na našich vývěsných tabulích objevila, že budou mít koncert ve Vsetíně, zvedla jsem telefon a volala jsem stejně "postižené" kamarádce Anfisce a po krátkém rozhovoru jsme byly rozhodnuty, že jdeme!

Vsetín, ač malé město, ve chvíli, kdy vystupují kapely typu Javory, Hradišťan atd. zmobilizuje všechny milovníky folkové, folklorní a nebo fajnšmekry příjemné hudby a vyráží za kulturou.

V sále bylo příjemně plno a všichni jsme se těšili na očekávaný hudební zážitek.

Hned po první písničce mi bylo jasné, že to bude zážitek, ale určitě ne hudební. Petr Ulrych se bohužel pletl, textově, melodicky i intonačně. Po celou dobu koncertu jsem měla nepříjemný pocit, že je něco špatně. Myslím si, že nemít za sebou Hanu Ulrychovou, Katku a Dalibora Štruncovy a baskytaristu, jehož jméno jsem si bohužel nezapamatovala (jeho výkon zapomenout nešel, dala bych mu jedničku), byl by koncert asi jeden velký průser.

Co se stalo? Nejdřív jsem si říkala, že je to možná věkem, zvukařem, akustikou, no co já vím. Jenže, když došlo na mluvené slovo, nemohla jsem se ubránit pocitu jiné indispozice. Rozladěná z koncertu, který trval necelou hodinu! Za peníze, které bych příště obětovala za nové CD někoho, kdo si váží svých příznivců a posluchačů.

Po skončení koncertu jsme se ve vestibulu sešla se stejně nespokojenými návštěvníky koncertu. Večer jsem se na chatu dozvěděla, že to nebylo poprvé.

Tak nevím?pokud to nebyl alkohol, tak co? Pokud se Petr Ulrych necítil dobře z jiného důvodu, není přeci nic lehčího než říct.. "*Bacil mě nějaký bacil, buďte shovívaví*." Rozhodně bychom to vzali, protože jsme lidé a přechod zimy na jaro je někdy dost chřipkový, ale myslím, že to nebylo bacilem.